

[Ole Bjørn Kraft.]

nødvendigøre en Udvidelse af Forsvaret af den Karakter, som det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen antydede. For blot at nævne et enkelt Eksempel skal jeg anføre, at den af os opstillede Hær i Antal er mindre end 1922-Ordningens, men til Genæld mener vi rigtignok, at den vil være af en betydelig større Kampværdi, og at den i højere Grad end nogen tidligere Ordning opfylder det Hovedkrav, som vi efter hele vor Stilling mener at burde stille til Hæren: at kunne virke uden lang Tids Forberedelse med sin fulde Styrke og Kampkraft straks ved de krigerske Forviklingers Begyndelse. Vi har ikke angivet, hvor meget en saadan Ordning vil komme til at koste, det vil i høj Grad afhænge af dens Udformning i Enkeltheder, men efter min Opfattelse vil en Ordning af denne Karakter kunne gennemføres for et Beløb, der under alle Omstændigheder ikke overstiger, hvad den nuværende Ordning forudsætter, og antagelig endogsaa for et noget mindre Beløb. Der er altsaa ikke paa nogen Maade — som den ærede Ordfører sagde her fra denne Talerstol — Tale om „et stort fantastisk Apparat“. Der er Tale om en Militærordning, afpasset efter vore økonomiske og befolkningsmæssige Forhold og paa Linie med, hvad alle andre smaa Stater mener er nødvendigt for at kunne bevare den nationale Sikkerhed og opfylde de internationale Forpligtelser, for at tale med Folkeforbundspagten. Det fantastiske fremkommer først i det Øjeblik, da Udvalgets Formand paa Baggrund heraf mener at turde paastaa, at de Konservative tilsigter at indføre et Militærvæsen, der kan optage en Eksistenskamp med en Stormagt, og ikke viger tilbage for at ville paastaa, at det konservative Mindretal vil genoplive — nu citerer jeg — „Fortidens Historie om dansk Feltherredygtighed“ og have, at „Danmark skulde kaste sig ind i militære Eventyr“. Der findes desværre ikke nogen anden Betegnelse for en saadan Skildring end Ordet „Perfidi“, hvis det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen da ikke vil foretrække at undskylde sig med, at han er saa fuldstændig ubevandret i hele det Spørgsmaal, i hvilket han er sat til at være Regeringens Ordfører, at han er aldeles ude af Stand til overhovedet at bedømme Karakteren og Indholdet af de Forslag, som fremsættes fra anden Side. Herpaa er der unægtelig adskilligt, der kunde tyde, og et enkelt Sted indrømmer det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen det selv, nemlig der, hvor han taler om det konservative Forslag om et Markforsvar af Køben-

havn. Her bemærker han med en Erkendelse af sin Uvidenhed om disse Spørgsmaal, som vilde være tiltalende, hvis den ikke var aldeles fældende for hans Ordførerskab her i Tinget: „Hvad et Markforsvar er, ved jeg ikke ganske.“ Men det *burde* den ærede Ordfører sandelig vide. Naar man er Ordfører for Regeringspartierne her i Salen, kan man ikke staa op og hævde, at man ikke ved, hvad et Markforsvar er, eftersom det er en ganske almindelig Betegnelse for et Forsvar, placeret paa Jorden mod Angreb fra Luften, en Betegnelse, som er udførligt omtalt i de sagkyndiges Betænkning til den tidligere Regerings Forsvarslag, og som har været anvendt utallige Gange, og eftersom selv Regeringen i sit eget Forslag i beskedne Former tænker paa at anvende Rekylgeværer og Fodfolkskkyts overfor de formentlig „uforsætlige“ Neutralitetskrænkelser, som kan tænkes at finde Sted i Luften over København. Det kan derefter sikkert ikke forbavse nogen, at det ærede Medlem efter at have aflagt denne Prøve paa sin Indtrængen i Problemerne er naaet til den Opfattelse, at det konservative Forslag indeholder Bestemmelser om Genoptagelse af Befæstningen omkring København. Denne Paastand har overhovedet ingen Forbindelse med Virkeligheden. Den er opstaaet som et Foster af det ærede Medlems Fantasi, der mærkværdigvis aldrig er mere levende, end naar den beskæftiger sig med militære Spørgsmaal.

Om det Luftforsvar, som det konservative Folkeparti tænker sig etableret, vil jeg gerne gøre nogle særlige Bemærkninger. Selv om man ikke vil gaa saa vidt som Major Bratt, der er af den Opfattelse, at den næste Krig vil blive udkæmpet som en Luftkrig mellem de forskellige Landes Luftflaader, saa er det sikkert nu almindelig erkendt, at Luftvaabenet vil komme til at spille en meget betydelig Rolle, hvis en Krig paa ny skulde udbrude, og i Særdeleshed er det sandsynligt, at dette Vaaben vil gøre sig særlig gældende ved Krigens Udbrud, hvor det endnu er i Besiddelse af sin fulde Styrke, og hvor det har nogen Udsigt til gennem pludselige og uventede Angreb at kunne naa betydelige Resultater, naturligvis først og fremmest overfor de Stater, der ikke har villet anerkende Konsekvenserne af den stedfundne Udvikling. Da den farligste Situation efter al menneskelig Beregning for Danmarks Vedkommende netop vil komme til at foreligge ved den krigerske Konflikts Udbrud, og Luftvaabenet desuden ikke møder de naturlige Hindringer, som kan tænkes at vanskeligt-